

burgercomité als met de OD contact zou worden opgenomen, en op het vreemde bericht dat via de zender van dr. Brouwer binnengekomen zou zijn, aldus gezinspeeld had:

'Regering in hoge mate verontrust door verschillende gegevens in laatste weken die er op wijzen dat op een of andere wijze berichten en instructies naar Nederland worden gezonden die zogenaamd van Ned. regering afkomstig zijn stop regering heeft nog geen antwoord ontvangen poging contact met Grootcomité en OD stop verzoeken zeer dringend poging aanwenden beide organisaties te doen waarschuwen stop hier bestaat ernstige vrees voor Gestapotruc of onbevoegde handeling.'¹

Wij nemen aan dat deze waarschuwing via de Zwitserse Weg aan het Nationaal Comité, d.w.z. in de eerste plaats aan Vorrink, doorgegeven werd. Wel – *hij* was er zeker van dat wat *hij* uit Londen hoorde, niet 'zogenaamd van Ned. regering' afkomstig was: hij stond via 'de Wilde' ontwijfelbaar met de regering in contact; zijn fantasie ging niet zo ver dat hij zich kon voorstellen dat dat contact via een Duitse zender plaatsvond.

Er is, voorzover wij weten, in Vorrinks kring niemand en in de kring van het Nationaal Comité slechts één geweest die de zaak niet vertrouwde: Schouten. Tweemaal had deze jegens Vorrink betwijfeld of 'de Wilde' was voor wie hij zich uitgaf, 'overigens in de beste vriendschap', vertelde Schouten later aan de Enquêtecommissie. Vorrink had hem de oorsprong van de aan 'Fia en Koert' gerichte boodschap van Radio Oranje verteld en had gewezen op het feit dat hem door Londen bevestigd was dat zijn telegrammen, een en al aanklacht tegen het bezettingsregime, daar aangekomen waren – 'ik heb', aldus Schouten, 'daarop gezegd: Vorrink, word niet boos, ik vind dat geen zekerheid, maar ik moet het aan u overlaten; ik ken de man niet.'²

★

In de lange telegrammen aan de regering die omstreeks de jaarwisseling '42-'43 door 'de Wilde' doorgegeven waren, had Vorrink niets opgenomen over de wens die zo sterk leefde bij het Nationaal Comité: dat het van de regering een bewijsstuk zou mogen ontvangen dat het als overgangsbewind erkend was. Die wens was al via Genève ter kennis van de regering gebracht.

¹ Telegram, 16 dec. 1942, van gezant Bern (namens Visser 't Hooft) aan Gerbrandy en antwoordtelegram, 18 dec. 1942 (*Enq.*, dl. IV a, p. 162-63). ² Getuige J. Schouten, a.v., dl. V c, p. 791.